

dringer, Udvalget har foreslaaet. Jeg skal først tale om det Endringsforslag, som er stillet til § 5, hvorefter de unge Memmeffer ere dragne ind under samme Formynderskab som Børnene. Jeg tror, at man derved er gaaet Arbeidsgiverne temmelig nær, og ikke blot dem, men ogsaa de unge Memmeffer selv samt deres Forældre, som ofte vilde blive forhindrede i at erholde den tarvelige Indtægt, de ellers vilde kunne faae. — Den nye § 6 fandtes i det oprindelige Forslag, der blev forelagt Landsstinget, men den blev der udstemt. Man vil nu sætte den ind igjen, og jeg erkjender naturligtvis den gode Mening dermed, men jo mere jeg tænker over Bestemmelsen og søger at skaffe mig Indblik i den Erfaring, man har derom, tror jeg, at Vedtagelsen af dette Udvalgets 4de Forslag vil bevirke det stik Modsatte af, hvad der tilsigtes. Der staar rigtignok, at det kun er, saa vidt Arbeidets Bestaaffenhed og Pladsen tillader det, at de forskjellige Kjon skulle holdes adskilte, men det er netop allernødvendigst, hvor Fabriken er indrettet efter saa smaa Forhold, at Bestaaffenheden og Pladsen ikke tillader det. Man siger, at Lyst moraliserer, og man kan ligeledes sige, at Offentligheden moraliserer. Naar man veed, at mange Dine og Dren vogte paa En, er man meget mere varsom i sin Færd, man passer da nøtere paa sig selv, og derfor tror jeg, at der netop i store Fabriker, hvor Mange arbejde sammen, er langt mindre Fare for, at Sædeligheden skal lide Skade end i de smaa og mindre, hvor denne Paragraf ikke kan komme til at virke. — Jeg skal dernæst gaa over til en anden Anke, jeg har imod Udvalget, ikke for, hvad det har gjort, men for, hvad det ikke har gjort. Der er i § 7 omtalt en Lægeundersøgelse, som skal finde Sted ogsaa med Hensyn til de kvindelige Arbeiderffer; de ere ikke undtagne deraf. Jeg vilde meget have ønsket, at der var blevet optaget den Bestemmelse i Lovforslaget, at, hvor der i samme By eller paa Landet fandtes kvindelige Læger, skulde en af disse anvendes. Der findes nu ganske vist ingen saadanne i Danmark, men jeg tror, at de, hvis en saadan Bestemmelse blev optagen, vilde komme. Det gaar jo saaledes i mange Forhold, og naar der f. Ex. bliver kastet en Sporvognsline eller en Jernbaneline ud i en Egn, bliver denne strax mere befolklet. Med Hensyn til de kvindelige Læger staa vi overordentlig langt tilbage her i Danmark. Det er bekjendt nok, at man andre Steder begynder at faae kvindelige Læger; i Sverig har man begyndt at faae dem, ja endog i Lande som Rusland, der ellers staa saa langt tilbage i Udvikling, er man langt fremme i den Henseende. Jeg vil kun nævne en Oplysning, jeg tilfældigen har fundet. Ved Universitetet i Zürich findes der, eller fandtes der for kort siden, ikke mindre end 63 kvindelige Studerende, af hvilke 54 vare russiske, og af dem var der igjen 44, som studerede Lægevidensskaben. Jeg har ikke villet stille noget Endringsforslag i den

omtalte Retning, fordi jeg egentlig ikke tror, det er nødvendigt. Jeg tror, at Ordet Læge, som det staar i § 7, meget godt kan forstaaes ogsaa om kvindelige Læger. Det skulde gjøre mig ondt, om jeg skulde tage feil deri, men jeg vil dog have den Fortolkning, og jeg haaber, at jeg ikke skal blive overbevist, om at jeg deri tager feil. Jeg tror tværtimod, at en lignende Fortolkning kan anvendes ved et andet Punkt, som jeg omtalte ved 1ste Behandling, nemlig med Hensyn til Arbeidsinspektorerne. — Med Hensyn til Udvalgets øvrige Forslag skal jeg ikke gaa videre ind paa Enkeltighederne. Det forekommer mig rigtignok, at Udvalget har været strengt ligeoverfor Natuarbejde, som vistnok ikke kan indskrænkes saa stærkt som Udvalget har foreslaaet. — Derimod har det glædet mig at se Forslaget under Nr. 7 til § 8. Det var vist en aldeles rigtig Bemærkning, der, saa vidt jeg hørte, ved 1ste Behandling kom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Fjord) med Hensyn til Skoletiden, nemlig at der bør gives en Time fri for dem. — Det glæder mig ogsaa at have set Forslaget under Nr. 9, til hvilket den ærede Minister har stillet et Underendringsforslag. Jeg er ikke aldeles klar med Hensyn til denne Underending, uagtet jeg hørte den ærede Ordfører udtale sig om den som noget aldeles Naturligt. Hvis den ærede Ministers Underending ikke bliver vedtagen, men derimod Udvalgets Forslag uforandret, kan Loven ikke finde Anvendelse paa nogen som helst Arbeidsgiver, før han ligesom er bleven advaret. Det vil rigtignok være at indskrænke Lovens Omraade stærkt, og det vil være ligesom en Straf for en Arbeidsgiver, naar Loven ikke kan anvendes paa ham, før han har faaet en saadan Advarsel, men det kan vel være, at denne Lov bliver saa streng ved Vedtagelsen af de foregaaende Endringsforslag, at jeg for mit Vedkommende ikke kan være utilbøielig til at stemme for Udvalgets Endringsforslag, men imod Ministerens Underendringsforslag. Jeg skal dog naturligvis oppebie, hvad der maatte fremkomme i denne Sag. — De Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), tiltale mig tildels. Jeg tror nok, at Administrationen burde gribe noget mindre ind, end foreslaaet er i Lovudkastet. — Det 4de Endringsforslag af den nævnte ærede Forslagsstiller, hvorefter Alt, hvad der har Hensyn til Sundhedsstanden, skulde gaa ud, agter jeg at stemme for, dersom jeg skulde blive overbevist om, at Ordet Læge ikke her kan fortolkes som Kvindelæge. — Med Hensyn til det ærede Medlems Forslag under Nr. 6 til § 9 skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at, hvis det skulde blive vedtaget, maa det uden Tvivl omredigeres, thi der er glemt Ordet „samt“. — Med Hensyn til det ærede Medlems Forslag under Nr. 8 bemærkede det ærede Medlem, at der vilde ske et Indgreb paa det Privates Omraade, hvis denne Endring ikke blev vedtagen.